

Formelle retningslinjer om oppgaveskriving på MF

- Versjon 6.3 januar 19

Kjære MF-student. I dette dokumentet finner du forhåpentligvis svar på alt du måtte lure på av formelle og praktiske ting når du skal levere en oppgavebesvarelse her på MF. Er det noe du ikke finner svar på, så send en mail til din faglærer slik at dokumentet kan oppdateres.

Dokumentet har tre hoveddeler: Først en felles veiledning om referering, så kommer ulike felles maler til bruk ved innlevering av oppgaver, og til slutt har vi samlet noen ofte stilte spørsmål.

Innhold

Del 1: Referering.....	3
Hvordan henviser underveis i teksten (løpende referanser)?.....	3
Hvordan skrive en referanseliste?.....	5
Hvordan skrive bibelhenviisninger?	6
Kan jeg referere til egne tidligere studentarbeider?.....	7
Eksempler på når og hvordan skal man referere	7
Del 2: Krav til innlevering og maler for innlevering.....	11
Felles krav til alle skriftlige innleveringer som skal få karakter (eksamensinnlevering)	11
Felles maler på forsider på bachelor – og masteroppgaver.....	11
Del 3: FAQ – Ofte stilte spørsmål	12
Hva regnes med i antall ord?.....	12
Hva skjer hvis jeg skriver mer eller mindre enn det antall ord som er oppgitt?.....	12
Jeg har et spørsmål jeg ikke finner svar på i dette heftet – hva gjør jeg?.....	12
Hvor kan jeg lese mer om lesing, skiving, og referering?	12

Del 1: Referering

Faglige tekster kjennetegnes ved at de skrives i dialog med andre tekster. Det som andre har skrevet blir gjengitt, sitert, drøftet, analysert og kritisert. Det er da avgjørende at det gjengis og henvises på en ryddig måte – både underveis i teksten og i en referanseliste til slutt. Det er for at det du skriver skal være etterprøvbart og for at folk skal anerkjennes for sine bidrag.

Det er ulike måter å referere på. Her finner du en innføring som alle studenter på MF kan velge å bruke hele studieløpet sitt. Den setter referanser i parentes i teksten istedenfor i fotnoter nede på siden. Hvis du er samfunnsfagsstudent, *skal* du velge denne stilen. Studenter ved andre fag kan velge å sette referanser i fotnoter nede på siden istedenfor i parentes direkte i teksten. Dersom du skriver i et fag hvor det ofte blir mye tekst i fotnotene bør du velge fotnoter istedenfor parentes i teksten. I kirkehistorie skal du bruke fotnoter. Forskjellen ser slik ut:

Grimen drøfter dette ved hjelp av begrepene deltaker og tilskuer (Grimen, 2004, s. 293-299).
Grimen drøfter dette ved hjelp av begrepene deltaker og tilskuer.¹

Hvis du vil utvikle din referansestil til et høyere nivå, kan du sette deg nærmere inn i bestemte stiler for referering. Er du samfunnsfagsstudent, skal du da bruke en stil som heter «APA 6th», og innføringen nedenfor er en forenklet utgave av denne. Hvis du vil fordype deg i bibelfag eller eldre kirkehistorie, anbefaler vi stilen «SBL Handbook of Style», mens hvis du fordyper deg i øvrige fag, anbefaler vi «Chicago 16A (fotnoter)». Det finnes en veldig god side på internett som beskriver mange av disse stilene i detalj, som heter sokogskriv.no. Der finner du mange andre gode råd om lesing og skriving. For øvrig står det også mye om stilene andre steder på internett og i egne håndbøker for de forskjellige stilene som man kan låne på biblioteket.

Det er særdeles viktig å unngå å plagiere noen. Blir du tatt for plagiat risikerer du ett års utestengelse fra alle læresteder i Norge. Vi bruker et dataverktøy til å kontrollere innlevert materiale for plagiat.

Hvordan henviser underveis i teksten (løpende referanser)?

Ofte henviser man til andres tekster ved at de gjengis med egne ord i form av et sammendrag, omformulert og komprimert i forhold til originalteksten. Da er det passende å henviser med forfatter og årstall, for eksempel slik:

Eksempel: Grimen (2004) skriver om metodologisk individualisme og metodologisk kollektivism.

Refererer du til noe spesielt i Grimens bok, skal du oppgi sidetall:

Eksempel: Grimen drøfter også forholdet mellom forsker og forskningsobjekt (Grimen, 2004, s. 289ff).
«ff» betyr «flere følgende sider».

Hvis du vil vise til et avgrenset antall sider, gjøres det slik:

¹ Grimen, 2004, s. 293-299.

Eksempel: Grimen drøfter dette ved hjelp av begrepene deltaker og tilskuer (Grimen, 2004, s. 293-299).

Hvis du henviser til kun én side, føres denne opp i henvisningen, slik:

Eksempel: Grimen diskuterer lyn og torden og hvordan dette kan forstås som meningsfulle fenomener (Grimen, 2004, s. 300).

Hvis du har benyttet en artikkel i en bok eller artikkelsamling, henviser du til forfatteren av artikkelen, ikke til redaktørene:

Eksempel: Fretheim (2010) skriver om etiske problemstillinger som oppstår i barnesoldatforskningen

Ved sitat skal det benyttes anførselstegn, ikke kursiv, og sidetall må oppgis:

Eksempel: Furseth og Repstad drøfter ulike metodespørsmål og det de kaller "metodologisk agnostisisme" (Furseth og Repstad, 2003, s. 238)

Sitat som er kortere enn tre linjer skrives inne i teksten, altså med anførselstegn, som i eksempelet ovenfor. Sitat som er lenger enn tre linjer, skrives i et eget avsnitt med innrykk, uten anførselstegn og heller ikke i kursiv.

Eksempel: Furseth og Repstad skriver:

... stort sett har moderne akademikere lært seg å leve med å måtte håndtere flere perspektiver som står i et spenningsfylt forhold til hverandre. De fleste blant dem forsker på religion som om det er et menneskelig og sosialt fenomen, men føyer samtidig til at et samfunnsvitenskapelig perspektiv ikke forteller hele historien om religion. (Furseth og Repstad, 2003, s. 246)

Her framhever forfatterne perspektivmangfoldet...osv.

Hvis du leser en bok der forfatteren beskriver hva andre forfattere har skrevet (for eksempel når Gunnar Aakvaag skriver om Bourdieu), skal du referere til den boken du faktisk leser.

Eksempel: (Hvis du har lest Aakvaags tekst:) Bourdieu hevder at god samfunnsforskning krever både et objektivistisk brudd og et subjektivistisk brudd (Aakvaag, 2008, s. 149).

Hvis du leser en bok der forfatteren siterer andre forfattere, og du har lyst til å sitere sitatet, skriver du fortsatt opp referansen til den boka du faktisk har lest, men marker hvem som er opphavet til sitatet i teksten.

Eksempel: Bourdieu var kritisk til teori som ikke var knyttet til empiriske studier. Han kalte dette "teori for teoriens skyld" (Bourdieu, sitert i Aakvaag, 2008, s. 148).

Hvis du vil referere fra et bidrag i en redigert bok, skal referansen i teksten henise til forfatteren av den teksten du refererer til, ikke til redaktøren eller redaktørene. De skal stå i referanselisten til sist. Se nedenfor hvordan et bidrag i en redigert bok skal oppføres i referanselisten.

Når det gjelder internetthenvvisninger, er hovedregelen at man skal forsøke å utforme dem mest mulig likt vanlige skriftlige kilder når man refererer i teksten. Finner du forfatter og årstall i

internettkilden, kan du derfor føre referansen som om det var en bok eller artikkel. Men det finnes veldig mange forskjellige kildetyper som ligger på internett og der gjelder forskjellige regler. Vi anbefaler derfor sokogskriv.no hvor du finner eksempler på alle de vanligste kilder man har på internett.

Eksempel: (i tekst:) Noack og Seierstad (2003) har undersøkt forekomsten av...
(i bibliografi:) Noack, T. & Seierstad, A. (2003, 26. mars) Samboerskap ved tusenårsskiftet: Dagligdags og utforsket. Hentet fra http://www.ssb.no/emner/00/02/10/ola_kari/familie/

Hvis du har hentet noe fra en internettside som man har grunn til å tro vil endre seg med tiden setter man også opp datoen man fant dette på internett.

Eksempel: (i tekst:) Noack og Seierstad (2003) har undersøkt forekomsten av...
(i bibliografi:) Noack, T. & Seierstad, A. (2003, 26. mars) Samboerskap ved tusenårsskiftet: Dagligdags og utforsket. Hentet 4. august 2012 fra http://www.ssb.no/emner/00/02/10/ola_kari/familie/

Hvis du henter noe fra en internettside uten forfatter, brukes tittel istedenfor forfatternavn.

Eksempel: (i tekst:) Freud blir regnet som psykoanalysens opphavsmann (Psychoanalysis, 2010).
(i bibliografi:) Psychoanalysis. (2010). I *Encyclopædia Britannica*. Hentet fra <http://global.britannica.com/bps/additionalcontent/14/117886/psychoanalysis>

Samtaler med lærer og notater fra forelesninger er ikke kilder som skal refereres. Men skriftlig materiale fra lærer som ligger på internett oppgis slik man oppfører en internettside.

Hvordan skrive en referanseliste?

Til slutt må alle kilder/litteratur føres opp i en referanseliste. Denne skal føres oversiktig og alfabetisk etter forfatterens etternavn. Merk bruken av kursiv for å framheve tittelen på bok eller navn på tidsskrift.

En bok føres opp slik:

Eksempel: Grimen, Harald (2004). *Samfunnsvitenskapelige tenkemåter* (3. utg.) Oslo: Universitetsforlaget

En bok med flere forfattere føres opp slik:

Eksempel: Johannessen, A., Tufte, P.A & Kristoffersen, L. (2005): *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode*, 3. utg. Oslo: Abstrakt forlag

Merk at man skal oppgi hvilken utgave (engelsk: edition) det er snakk om (3. utg.), men ikke hvilket opplag. Det er fordi en ny utgave har ny tekst og nye sidetall, mens opplag er opptrykk av samme tekst.

En artikkel i en bok eller artikkelsamling føres opp med bidragsyteren først, så årstallet og den refererte artikkelen i vanlig tekst. (Merk at det ikke skal være anførselstegn på artikler og bokkapitler)

i kildelisten i APA 6th – det har stått feil i dette veiledningsheftet tidligere.) Så kommer redaktørene, merket med (red.) og deretter tittelen på hele boka eller artikkelsamlingen i kursiv, sidetallene som artikkelen utgjør, samt sted og forlag. Slik:

Eksempel: Fretheim, K. (2010): *Moral Principles and Participation in Practice*, i Mæland, B. (red.), *Culture, Religion and the Reintegration of Female Child Soldiers in Northern Uganda*, (s. 233-254), New York: Peter Lang

Artikler fra tidsskrift føres opp med tittel i vanlig tekst og tidsskrift i kursiv. Etterpå skriver man årgang og sidetall:

Eksempel: Fretheim, K. (2007): Egoistiske idealister. Konstruksjonen av bistandsbransjen i nyere norsk bistandsdebatt, i *Internasjonal politikk*, 65, s. 45-70

Der man har henvist til avisoppslag, skal også dette føres opp i litteraturliste, slik:

Eksempel: Thuen, F. (2006, 12. Oktober). Utroskapens pris. *Bergens Tidende*, s. 12, del 2.

Har man benyttet seg av internett, skal dette føres opp som kilde i litteraturlista. Her finnes mange varianter, men et typisk eksempel vil være at man har forfatter og årstall (inkludert dato), og at man etter tittelen skriver «Hentet fra» og så internettdressen.

Eksempel: Noack, T. & Seierstad, A. (2003, 26. mars) Samboerskap ved tusenårsskiftet: Dagligdags og utforsket. Hentet fra http://www.ssb.no/emner/00/02/10/ola_kari/familie/

Hvis du har hentet noe fra en internettside som man har grunn til å tro vil endre seg med tiden setter man også opp datoen man fant dette på internett.

Eksempel: Noack, T. & Seierstad, A. (2003, 26. mars) Samboerskap ved tusenårsskiftet: Dagligdags og utforsket. Hentet 4. august 2012 fra http://www.ssb.no/emner/00/02/10/ola_kari/familie/

Det kan være at du har brukt andre typer kilder enn de som er nevnt her. Det kan være muntlig kommunikasjon, notater fra en forelesning, en film, et TV-program osv. Det sentrale er at disse føres opp som kilder på en måte som gjør det lett å forstå presist hvilken film det dreier seg om, med hvem og når samtalen fant sted osv. På sokogskriv.no finner du mange eksempler fra alle slags typer kilder.

Hvordan skrive bibelhenvvisninger?

Det finnes to hovedmåter å henvise til bibeltekster på:

Enten:

Komma mellom kapittel og vers, punktum mellom enkeltvers når det listes opp flere enkeltvers fra samme kapittel

Eller:

Kolon mellom kapittel og vers, komma mellom enkeltvers når det listes opp flere enkeltvers fra samme kapittel

I begge henvisningsmåtene brukes semikolon som hovedskilletegn mellom henvisninger.

Du velger selv hvilken henvisningsmåte du vil bruke hvis du skal henvide til bibeltekster. Men det er viktig at du er konsekvent. Vi anbefaler at forkortelsene for de bibelske skriftene følger det systemet som brukes i Bibelselskapets oversettelse Bibel2011. Bibelutgaven kan du føre i referanselisten under bokstaven B slik: *Bibelen* (2011), Oslo: Bibelselskapet

Eksempler:

Henvisning til

- et enkelt vers: Joh 1,18 eller Joh 1:18
- et avsnitt: Joh 1,19–34 eller Joh 1:19–34
- flere enkeltavsnitt: 1 Mos 1,26–27; Sal 8,4–9 eller 1 Mos 1:26–27; Sal 8:4–9
- et vers og påfølgende vers: Joh 1,19f eller Joh 1:19f
- et vers og flere påfølgende vers: Joh 1,19ff eller Joh 1:19ff
- flere vers fra samme kapittel: Joh 1,14.18 eller Joh 1:14, 18
- flere hele kapitler: Joh 1–3
- et avsnitt som går over flere kapitler: Joh 2,23–3,21 eller Joh 2:23–3:21
- Forskjellige henvisninger etter hverandre: 1 Mos 1,1–2,3; Sal 8,4–9; Heb 1,2 eller 1 Mos 1:1–2,3; Sal 8:4–9; Heb 1:2

Kan jeg referere til egne tidligere studentarbeider?

Du skal ha en god grunn for å bruke ditt eget tidligere studentarbeid som kilde. Dersom du finner det nødvendig bør bruken være begrenset. Merk at du ved eksamensinnlevering må bekrefte at din besvarelse ikke tidligere har vært brukt til eksamen.

Kildebruken skal som med alle andre kilder oppgis både i selve teksten og i tilhørende litteraturliste. Dette er viktig fordi sensor ellers fort kan forstå plagiatrapporten slik at du kopierer noen andre.

I slike tilfeller gjelder samme regler for henvisning som for andre kilder, med noen unntak: Siden eksamensbesvarelser skal være anonyme skal du skrive |Eget arbeid| istedenfor forfatternavn. Tittelen kan for eksempel oppgis som |Eksamensinnlevering i BAO2700: Bacheloroppgave|. Det bør også nevnes om kilden er upublisert (se informasjon om upublisert materiale i de ulike referansestilene på <https://sokogskriv.no/>). I referanselisten føres kilden under bokstaven E.

Eksempler på når og hvordan skal man referere

Nedenfor kommer en originaltekst og kommenterte eksempler på ulike måter å gjengi den på. Meningen med disse eksemplene er å forstå bedre hva som er akseptable måter å gjengi andre tekster på.

ORIGINALTEKST (Direkte sitert fra side 134 og 142-143 i Svare, Helge (1997): *I Sokrates' fotspor*. Oslo: Pax forlag.)

Side 134:

****En romer fra Nord-Afrika***

Drøye hundre år før vår tidsregning ble Nord-Afrika erobret av romerne. Romerne satte i gang en storstilt oppdyrking av jorden. Nord-Afrika ble Romerrikets kornkammer som forsynte befolkningen i

rikets store byer med billig korn. Her, omgitt av bølgende kornåkere, lå den lille byen Tagaste, der Augustin ble født år 354 e.Kr. I sin selvbiografi, *Bekjennelser*, beskriver Augustin oppveksten i den lille byen i levende bilder. Faren var tjenestemann i den romerske statsadministrasjonen. Moren var tilhenger av den nye religionen, kristendommen. Hun sørget for at Augustin fikk en kristen oppdragelse.

16 år gammel flyttet Augustin til Karthago for å studere. Karthago, som lå ved kysten av Nord-Afrika, var en av Romerrikets største byer. Hit kom ungdom fra hele Nord-Afrika for å studere. Målet for de fleste av dem – også Augustin - var å bli jurist og siden gjøre karriere i den romerske statsadministrasjonen.

Under studietiden kom kristendommen raskt på avstand for Augustin.

Side 142-143:

Vellystens virvlende tåker

Side om side med dette positive synet på kroppen, beholder Augustin gjennom hele livet et kritisk syn på den. Augustin understreker at det er sjelen som gjør opprør mot Gud. Derfor er det sjelen som bærer ansvaret for menneskets ondskap, ikke kroppen. Men svært ofte er det kroppen som frister sjelen til å gjøre opprør.

Vi vet alle hvordan kroppen kan være en kilde til nytelse. Veltillaget mat, et varmt bad eller god sex er gleder vi ikke ville ha kjent dersom vi ikke hadde hatt en kropp. Og disse gledene er sterke. De betyr mye for oss. De betyr ofte så mye at vi glemmer alt annet. Ingen var mer klar over dette enn Augustin. I selvbiografien sin innrømmer han at han før omvendelsen var en livsnyter med stor sans for kroppslige gleder. Og gjennom hele livet måtte han slåss mot sitt begjær etter slike gleder.

Problemet med kroppens begjær er at de er så sterke at de hele tiden truer med å trekke oppmerksomheten bort fra Gud, sier Augustin. Med dette som utgangspunkt kommer han med harde utfall mot kroppen. Kroppen får oss til å strebe etter jordiske goder; god mat og vakre kvinner. Den trekker sjelen ned i "vellystens virvlende tåker", klager han i sine *Bekjennelser*.

Augustins blikk for kroppens farer viser oss at han fremdeles er påvirket av nyplatonismens negative syn på kroppen. Kroppen er riktig nok skapt av Gud og er derfor ikke ond i seg selv. Men ofte lokker den sjelen til å glemme Gud. Dermed blir den *i praksis* et fengsel der sjelen holdes fanget.

OPPGAVEEKSEMPLER

1) Drøye hundre år før vår tidsregning ble Nord-Afrika erobret av romerne. Romerne satte i gang en storstilt oppdyrking av jorden. Nord-Afrika ble Romerrikets kornkammer som forsynte befolkningen i rikets store byer med billig korn. Her, omgitt av bølgende kornåkere, lå den lille byen Tagaste, der Augustin ble født år 354 e.Kr. I sin selvbiografi, *Bekjennelser*, beskriver Augustin oppveksten i den lille byen i levende bilder. Faren var tjenestemann i den romerske statsadministrasjonen. Moren var tilhenger av den nye religionen, kristendommen. Hun sørget for at Augustin fikk en kristen oppdragelse.

Kommentar: Direkte sitat uten å oppgi kilde: det verste en kan gjøre.

2) Drøye hundre år før vår tidsregning ble Nord-Afrika erobret av romerne. Romerne satte i gang en storstilt oppdyrking av jorden. Nord-Afrika ble Romerrikets kornkammer som forsynte befolkningen i rikets store byer med billig korn. Her, omgitt av bølgende kornåkere, lå den lille byen Tagaste, der Augustin ble født år 354 e.Kr. I sin selvbiografi, *Bekjennelser*, beskriver Augustin oppveksten i den lille byen i levende bilder. Faren var tjenestemann i den romerske statsadministrasjonen. Moren var tilhenger av den nye religionen, kristendommen. Hun sørget for at Augustin fikk en kristen oppdragelse (Svare, 1997, s. 134).

Kommentar: Kilden er oppgitt, men det går ikke frem at det er direkte sitat. Direkte sitater skal markeres med doble anførselstegn hvis det er kort sitat, og innrykk hvis det er langt sitat.

3) "Augustin ble født år 354 e.Kr. I sin selvbiografi, *Bekjennelser*, beskriver Augustin oppveksten i den lille byen i levende bilder. Faren var tjenestemann i den romerske statsadministrasjonen. Moren var tilhenger av den nye religionen, kristendommen. Hun sørget for at Augustin fikk en kristen oppdragelse." (Svare, 1997, s. 134).

Kommentar: Her er det formelt riktig med anførselstegn og kildeangivelse. Men det er likevel ikke særlig bra å skrive av slike avsnitt. Sitater brukes helst når forfatteren sier noe spesielt, som dere så kommenterer. Det kan også brukes for å gjengi et spesielt uttrykk, uten at dere kommenterer det. Se neste eksempel.

4) Augustin hadde et negativt syn på kroppen. Han mente at kroppen fristet sjelen bort fra Gud, og trakk den ned i "vellystens virvlende tåker" (Augustin, sitert etter Svare, 1997, s. 142). Augustin var preget av nyplatonismen, som også hadde et negativt syn på kroppen (Svare, 1997, s. 142-143).

Kommentar: Hele avsnittet er en gjengivelse av Svare med egne ord. Da er det greit å bare sette en fotnote til slutt i avsnittet med en kildehenvisning.

Midt inne i avsnittet kommer et direkte sitat, og siden det er et sitat i et sitat, står det "Augustin, sitert etter Svare, 1997, s. 142"

5) Drøye hundre år før Kristus ble Nord-Afrika erobret av romerne. Romerne satte i gang å dyrke opp jorde. Nord-Afrika ble Romerrikets kornlager som forsynte befolkningen med korn. Her lå byen Tagaste der Augustin ble født i 354 f.Kr.

Kommentar: Veldig tett på bokteksten, uten referanse. Dømmes veldig strengt.

6) Drøye hundre år før Kristus ble Nord-Afrika erobret av romerne. Romerne satte i gang å dyrke opp jorde. Nord-Afrika ble Romerrikets kornlager som forsynte befolkningen med korn. Her lå byen Tagaste der Augustin ble født i 354 f.Kr. (Svare, 1997, s. 134).

Kommentar: Veldig tett på bokteksten. Selv om det er referanse, blir det for lite selvstendig.

7) Augustin ble født i Nord-Afrika i år 354 e.Kr. Moren oppdro ham til å bli en kristen, men da han begynte å studere forlot han kristendommen (Svare, 1997, s. 134).

Kommentar: Gjengivelse med egne ord. Referanse til slutt. Fint.

8) Augustin ble født i Nord-Afrika i år 354 e.Kr, og oppdratt av sin mor til å bli en kristen. Som 16-åring dro han til Karthago for å studere. (Jf Svare, 1997, s. 134.) Her møtte Augustin mange sterke fristelser, og han innrømmer i sin selvbiografi at han var en livsnyter med sterk sans for kroppslige lyster (Svare, 1997, s. 142).

Kommentar: Hvis ett avsnitt i din tekst, gjengir fra forskjellige sider eller kilder, bør det komme referanse for hver nye gjengivelse.

9) Augustin hadde et negativt syn på kroppen. Han mente at kroppen fristet sjelen bort fra Gud (Svare, 1997, s. 142). Her ser vi nok et eksempel på hvordan Augustin i sin teologi legger vekt på det som var rådende fornuft i sin samtid.

Kommentar: Fakta fra pensum refereres, mens egen kommentar etterpå ikke trenger referanse.

10) Augustin hadde hele livet et negativt syn på kroppen (Svare, 1997, s. 142). Augustin måtte hele sitt liv sloss mot begjæret (Svare, 1997, s. 142). Problemet med kroppens begjær er at det frister oss bort fra Gud (Svare, 1997, s. 142).

Kommentar: Hvis alle referansene er fra samme plass, holder det med én referanse i slutten av avsnittet.

Avslutningsord:

Logikken bak disse eksemplene er at sensor skal skjønne at du har forstått materialet, og da kan du ikke ligge for tett på teksten. Samtidig skal det du skriver være etterprøvbart og du skal anerkjenne de du har lært stoffet av, og da må du oppgi referanser. Det aller verste er avskrift uten kilde, hvor du later som det er du som har skrevet det. IKKE PRØV PÅ DET! Bli du tatt for plagiat risikerer du ett års utestengelse fra alle læresteder i Norge. Vi bruker plagiatscanner til å kontrollere alt innlevert materiale.

Ikke ha mange sitater etter hverandre. Det er best å gjengi med egne ord, og bruke sitater hvis det er noe spesielt. Ikke ligg for tett på boka når du skriver. Er du i tvil om du skal føre opp en referanse, så før den opp. Hvis du har ytterligere spørsmål om hvordan dette gjøres, så bare kom og spør.

Del 2: Krav til innlevering og maler for innlevering

Felles krav til alle skriftlige innleveringer som skal få karakter (eksamensinnlevering)

Uansett hva du ellers blir bedt om bør du se til at en innlevert oppgave du skal få karakter på inneholder følgende:

- Antall ord (se hva som regnes med på neste side)
- Eventuelle merknader du har blitt bedt om å oppgi, f.eks fagdisiplin
- Sidetall på første side (og løpende i toppteksten)
- Tittel/problemstilling/oppgaveordlyd på oppgaven

Oppgaveteksten bør bruke skrivestilen Times New Roman, halvannen linjeavstand, skriftstørrelse 12 (størrelse 10 i fotnoter), og ha normalt margoppsett og konsekvent bruk av overskrifter.

Eksamensbesvarelser skal være anonyme. Ikke skriv navnet ditt noe sted, verken i besvarelsen eller i filnavnet.

Hvis du skal levere flere oppgaver til samme eksamen (mappeinnlevering), lever dem samlet som én fil.

Felles maler på forsider på bachelor – og masteroppgaver

Når du leverer inn bachelor- eller masteroppgave skal du bruke oppgavemalenes første side. Disse malene finner du på www.mf.no/innlevering og <https://www.mf.no/eksamen/masteroppgaven>.

På www.mf.no/innlevering finner du også en mal for oppgaveinnlevering, hjemmeeksamen o.l.. Det er ikke obligatorisk å bruke denne.

Del 3: FAQ – Ofte stilte spørsmål

Hva regnes med i antall ord?

Alt regnes med i antall ord, bortsett fra forside, innholdsfortegnelse, litteraturliste og ev. vedlegg. På masteroppgaver teller heller ikke forord, sammendrag og en ev. liste over forkortelser med.

Hva skjer hvis jeg skriver mer eller mindre enn det antall ord som er oppgitt?

Det er allerede innberegnet slingringsmonn i oppgitt antall ord. Går du utenfor dette kan du få nedsatt karakter.

Jeg har et spørsmål jeg ikke finner svar på i dette heftet – hva gjør jeg?

Se www.sokogskriv.no eller <http://www.kildekompasset.no/>

Hvor kan jeg lese mer om lesing, skriving, og referering?

Se www.sokogskriv.no eller <http://www.kildekompasset.no/>